

Iz kapitola 28.

[1] Běda pyšné koruně efrajimských opilců, nádherné ozdobě, květu vadnoucímu, městu ležícímu na vrchu nad žírným údolím; jsou zmoženi vínem. [2] Hle, Panovníkův silný a udatný přijde jako přívál krupobití, jako zhoubná bouře; jako přívál vod, jak dravé proudy je srazí pěstí k zemi. [3] Nohama bude pošlapána pyšná koruna efrajimských opilců. [4] nádherná ozdoba, vadnoucí květ, město ležící na vrchu nad žírným údolím. Bude jako raný fík, než nastane léto: jen ho někdo uvidí, už jej má v hrsti a zhltně jej. [5] V onen den se Hospodin zástupů stane ozdobnou korunou a nádherným věncem pozůstatku svého lidu [6] a duchem práva tomu, kdo zasedá na soudu, i zmužilostí těm, kdo vracejí boj k bráně. [7] Také tito blouzní z vína, po opojném nápoji se potácejí: kněz i prorok blouzní z opojného nápoje, jsou pomateni vínem, po opojném nápoji se potácejí, blouzní při viděních, při rozhodování kolísají. [8] Všechny stoly jsou plné zvratků, samý výkal, místa není. [9] Koho vyučit poznání? Komu vyložit zvěst? Odkojeným dětem, od prsů odstaveným? [10] Stále jenom: žvást na žvást, žvást na žvást, tlach na tlach, tlach na tlach, trošku sem, trošku tam. [11] Proto nesrozumitelnou řečí a cizím jazykem promluví k tomuto lidu ten, [12] který mu říkal: "Zde je místo odpočínutí, nechte odpočinout znaveného, zde je místo míru!" Nechtěli však slyšet. [13] Slovo Hospodinovo jim bude: "Žvást na žvást, žvást na žvást, tlach na tlach, tlach na tlach, trošku sem, trošku tam." Jen ať jdou, však klesnou zpět a ztroskotají, padnou do léčky a uvíznou v ní. [14] Proto slyšte slovo Hospodinovo, chvastouni, vládnoucí nad tímto lidem v Jeruzaléme! [15] Žikáte: "Uzavřeli jsme smlouvu se smrtí a sjednali jsme úmluvu s podsvětím. Valí se bičující přívál? Však se přežene, nás nezasáhne, vždyť jsme si svým útočištěm učinili lež a skryli jsme se v klamu." [16] Proto praví toto Panovník Hospodin: "Já to jsem, kdo za základ položil na Sijónu kámen, kámen osvědčený, úhelný a drahý, základ nejpevnější; kdo věří, nemusí spěchat. [17] Za měřicí šňůru beru právo, za olovnici spravedlnost. Lživé útočiště smete krupobití a skryší zaplaví vody. [18] Vaše smlouva se smrtí bude zrušena a vaše úmluva s podsvětím neobstojí. Valí se bičující přívál! Až se přežene, budete po něm jak zdupaná země. [19] Kdykoli se přižene, sebere vás. Jitro co jitro se přežene, dnem i nocí. Hrůza ochromí ty, kdo pochopí tu zvěst." [20] Lůžko bude krátké, nebude možno narovnat se, a příkrývka úzká, že se do ní nezavineš. [21] Jako na hoře Perasímu povstane Hospodin, chvět se bude země jak v dolině Gibeónské. Vykoná své dílo, dílo jemu nevlastní, udělá svou práci, práci jemu cizí. [22] Nechovte se už jako chvastouni, ať vám nemusí být přitažena pouta. Slyšel jsem od Panovníka, Hospodina zástupů, že je konec s celou zemí, že je rozhodnuto. [23] Naslouchejte a slyšte můj hlas, pozorně sledujte a slyšte mou řeč. [24] Cožpak oráč oře, kypří a vláčí svou roli bez ustání, aby mohl síť? [25] Když urovná její povrch, rozsvívá hned kopr, rozhazuje kmín, seje na určená místa pšenici, proso i ječmen a na okraj špaldu. [26] K takovému řádu ho vycvičil a vyučil jeho Bůh. [27] Kopr se nemlátí smykem a po kmínu se nejezdí koly vozů, nýbrž kopr se vyklepává prutem a kmín holí. [28] Zrno na chléb se drtí, ale ne zcela; mlátí se, vjíždí se na ně koly vozů a spřežením, ale nerozdrť se. [29] Také toto pochází od Hospodina zástupů. Podivuhodný je ve svém úradku, veliký ve své pohotové pomoci.